

مصونیت اطفال در ترافیک – وظایف بزرگسالان.

والدین متعلمین مکتب، 6-12 ساله

نقش شما منحصراً والدین مهم است

مصونیت در ترافیک - در موضوعات مختلفی که در مکتب تدریس می شود قرار داده شود. تعلیم مصونیت ترافیک در مکاتب مختلف بسیار متفاوت است و در جریان چند سال اخیر هم تغییر کرده است. در گذشته، مکاتب بر «تعلیم اطفال نسبت به حفظ مصونیت خود» تاکید داشتند. در حال حاضر، مکاتب به اطفال کمک می کنند تا بر بنیاد تجربیات و بلوغ فکری خود با خطرات جاده آشنا شوند. در بسیاری از مکاتب، والدین در فعالیت های مکتب اشتراک می کنند.

متخصصان بخش مصونیت اطفال در ترافیک، همواره تایید کرده اند که مسئولیت مصونیت اطفال در ترافیک به عهده بزرگسالان است. منحصراً والدین آن ها به خاطر داشتن این نکته بسیار مهم است.

مصونیت اطفال در ترافیک به عهده بزرگسالان است!

جامعه ما به طور دوام دار در حال تغییر است. شهرها در حال انکشاف هستند، ترانسپورت مکاتب در حال تغییر است، زیرساختها بازسازی می شوند، و در نتیجه محیط اطراف اطفال نیز در حال تغییر است. اطفال در سال های اخیر نفوذ بیشتری پیدا کرده اند و این یعنی نقش والدین همیشه در حال تغییر است. با این وجود شکی نیست که هنوز نقش والدین در تامین امنیت فرزندان در ترافیک دارای اهمیت است.

مسئولیت دادن به فرزندان مهم است چون باعث می شود آن ها به افرادی قوی و مستقل تبدیل شوند و بتوانند تصمیمات عاقلانه بگیرند. اما نکته مهم این است که باید مسئولیتی را به آن ها بدهیم که توانایی انجام آن را دارند.

در مکتب ابتدائیه، مدیر، مسئول این است که مطمئن شود بخش های دانش انضباطی - مانند

توانایی ها و تعهدات ذهنی و جسمی.

تعیین سنی که در آن اکثر اطفال می توانند در ترافیک از خود مراقبت کنند کار دشواری است

محیط ترافیک به شدت تغییر پذیر است، اما اطفال نیز متفاوت هستند. یکی از قوانین کلی این است که اطفال 9-10 ساله می توانند در ترافیک متوسط پیاده به مکتب بروند، و در سن 11-12 سالگی می توانند از بایسکل استفاده کنند - البته در بعضی از محیط های ترافیکی اطفال اجازه بایسکل دوانی را ندارند. در عین زمان اطفال با سنین بالاتر می توانند در صورت ایمن و دوام دار بودن راه های بایسکل دوانی، برای رفتن به مکتب از بایسکل استفاده کنند. عامل دیگر این است که آیا اطفال به بودن در ترافیک عادت دارند یا نه؛ تعلیم بایسکل دوانی به طور خود به خود صورت نمی گیرد بلکه با تعلیم و تجربه یاد گرفته می شود.

اطفال کم سن و سال درباره روابط علت و معلولی چیز زیادی نمی دانند. اطفال تجربه و درک لازم برای حرکت در ترافیک را ندارند.

آن ها می توانند یاد بگیرند که چطور با شرایط مختلف مواجه شوند، اما بیشتر قدرت قضاوت را ندارند. اطفال تا سنین 8-10 سالگی به ثبات کامل نرسیده اند. ممکن است یک روز در ترافیک کاملا با احتیاط رفتار کنند، اما روز بعد به دنبال تویی ناگهان به وسط سرک بروند و کاملا نسبت به ترافیک بی توجه باشند.

در گذشته، ما از دید درپورانی بالغ به قضایا نگاه می کردیم و فکر می کردیم که می توانیم تنها با یاد دادن قوانین و معنای علائم ترافیکی به اطفال باعث شویم در ترافیک رفتار با احتیاطی از خود نشان دهند. حالا می دانیم که باید درک اطفال از شیوه عملکرد ترافیک را بالا ببریم. بسیاری از والدین به اطفال خود یاد می دهند که چطور از سرک عبور کنند: "به طرف چپ نگاه کن، بعد از آن به طرف راست نگاه کن و دوباره به طرف چپ نگاه کن." به عبارت دیگر اطفال از سنین پایین یاد می گیرند که برای عبور از سرک چی کار باید کنند، اما علت این کار را نمی دانند و همین باعث می شود که به راحتی آن را فراموش کنند.

محیط ترافیکی اکثرن بسیار پیچیده است و درک آن برای اطفال سخت است چون برای بررسی محیط اطراف خود خرد هستند و توانایی های محدودی دارند. به عبارت دیگر، اطفال هم از نظر جسمی و هم از نظر ذهنی بدون توانایی های لازم برای مواجه شدن با محیط ترافیکی پیچده موجود هستند. مهم تر از همه، آدمک کوچک سبز چراغ ترافیکی یعنی اینکه شما می توانید از سرک عبور کنید. این فکر که در زمان سبز بودن چراغ عابر پیاده، درپور ها همچنان حرکت می کنند، برای اطفال کاملا غیر منطقی است.

عبور از سرک نیازمند در نظر داشتن چندین چیز است

که اطفال توانایی انجام آن را ندارند. اطفال کلانسالان مینیاتوری نیستند؛ آن ها طفل هستند! و اطفال...

...تا سن 15-16 سالگی نمی توانند بخش های مختلف یک چیز را کاملا ببینند.

...نمی توانند تشخیص دهند که صدا در حال دور شدن است یا نزدیک شدن.

...نمی توانند آن طرف موتر ها را مانند کلانترها ببینند. و آن ها خرد هستند و دیدنشان در ترافیک دشوار است.

...بازی خود را به داخل سرک می آورند.

...نمی توانند مانند کلانترها فاصله و سرعت موتر را تشخیص دهند.

...نمی توانند چند کار را همزمان انجام دهند - هر بار تنها قادر به انجام یک کار هستند.

...قبل از سن 10-11 سالگی قادر نیستند تا به تفکرات ذهنی بپردازند.

اطفال در موتر.

موتر و سیستم مصونیت موتر - کمر بند ایمنی، ایربگ، و چوکی ها - برای کلانسالان دیزاین شده است. اطفال خرد تر هستند و نسبت اندازه های آن ها با کلانسالان متفاوت است. یعنی اطفال در زمان تصادف آسیب پذیرتر هستند و به محافظت های خاصی ضرورت دارند که برای سن آن ها دیزاین شده است.

طور صحیح نصب و استفاده شوند. درپور موظف است تا مطمئن شود اطفال زیر 15 سال کمر بند ایمنی خود را بسته اند و یا از دیگر تجهیزات استفاده می کنند.

بسیار مهم است که اطفال تا سن 10-12 سالگی از چوکی و یا بالش تقویتی استفاده کنند. بدن طفل تا زمان بلوغ به اندازه کافی رشد نکرده است و نمی تواند کمر بند را بدون کمک بالش تقویتی ببندد

در سویدن، قانونی وجود دارد که در آن همه سر نشینان موتر چی در قسمت جلو و چی در قسمت عقب موتر مجبور به بستن کمر بند ایمنی هستند. اطفالی که کوتاه تر از 135 سانتی متر هستند باید از تجهیزات خاصی استفاده کنند: چوکی طفل، محافظ مصونیت طفل، چوکی و یا بالش تقویتی.

این تجهیزات باید دارای تاییدیه E-approval یا I-Size باشند. این تجهیزات باید برای اطفال مناسب باشند و به

چوکی و یا بالش تقویتی کمک می کند تا کمربند ایمنی سه نقطه ای برای بدن طفل مناسب شود. باید مطمئن شوید که کمربند به طور صحیح بسته شده است - نزدیک به گردن، از بالای سینه و پایین از بالای پت (نه از بالای معده) اگر کمربند روی معده بسته شده باشد، خطر ضرر های داخلی در طفل در زمان تصادف افزایش می یابد. هرچی کمربند به بدن نزدیک تر باشد، عملکرد حفاظتی آن بهتر خواهد بود. هیچ زمانی اجازه ندهید که طفلتان کمربند را زیر بازوی خود و یا پشت آن قرار دهد!

چوکی تقویتی یا بالش تقویتی؟

اصلی ترین تفاوت چوکی و بالش تقویتی در پشتی چوکی است. اگر طفل بالای چوکی بدون پشت سری نشسته باشد، چوکی تقویتی بهترین گزینه برای شما است. در صورتی که طفل کاملاً راست بنشیند و کمربند به طرز صحیح بسته شود هر دو نوع این تجهیزات ایمن هستند. چوکی تقویتی در فواصل طولانی تر که طفل به خواب می رود مناسب تر است چون کمربند کج را به طرز صحیح هدایت می کند و طفل را در حالت عمودی نگه می دارد. از طرف دیگر، در صورتی که طفل به جلو خم می شود و اطراف چوکی را نگاه می کند چوکی تقویتی از مصونیت کم تری برخوردار است. طفل باید به پشتی چوکی تکیه دهد و کمربند به طرز صحیح بسته شده باشد.

بالش های تقویتی جدید، که بعد از فیوروری 2017 مورد تایید قرار گرفته اند، برای اطفال بلندتر از 125 سانتی متر مورد استفاده قرار می گیرند. با این حال، بالش های قدیمی تر برای اطفال کوتاه تر توصیه می شوند.

ایربرگ

ایربرگی مسافران عمدتاً برای حفاظت از افرادی دیزاین شده است که قدشان حداقل 140 سانتی متر است. برای مسافران کوتاه تر، در شرایط خاص ایربرگ می تواند منجر به ضرر های جدی شود. به همین علت، اگر موتر مجهز به ایربرگ است، افراد کوتاه تر از 140 سانتی متر نباید در آن جا بنشینند مگر این که ایربرگ غیر فعال باشد. بعضی از مدل های عصری موتر دارای ایربرگ هایی هستند که مصونیت اطفال زیر 140 سانتی متر را افزایش می دهد؛ برای کسب معلومات بیشتر درباره مدل خاص موتری خود با سازنده موتر خود به تماس شوید. ایربرگ های کناری برای اطفال خطری ایجاد نمی کنند.

وساط نقلیه مکتب

همه روزه بسیاری از اطفال به خاطر فواصل طولانی موجود و یا شرایط ترافیکی ناامن مسیر مکتب با واسطه نقلیه به مکتب می روند. اطفال این حق را دارند تا از دربوران وظیفه شناس، وسایط نقلیه مطمئن، ایستگاه ها و مسیر های امن در زمان رفت و برگشت برخوردار شوند.

استفاده از واسطه نقلیه مکتب ایمن بوده و برای محیط زیست مناسب است. مهم است که شما والدین بدانید شرایط مصونیت مسیرهای منتهی به ایستگاه ها، اطراف ایستگاه ها و خود واسطه نقلیه مکتب چگونه است. طبق قانون، وسایط نقلیه مکتب باید دارای علامه و یا علامه شناسایی باشند. علاوه بر این، امکان باز کردن دروازه ها از طرف چپ نباید وجود داشته باشد.

کمربند باید کمربند ایمنی خود را ببندند. دربور باید ضرورت بستن کمربند را به اطلاع مسافران برساند. وظیفه دربور است که از بستن کمربند ایمنی افراد زیر 15 مطمئن شوند.

بسیاری از اطفال از موترهای سرویس برای رفتن به مکتب استفاده می کنند، که می تواند شامل موترهای سرویس مکتب، و یا موترهای سرویس عامه منظم باشد. مسافران باید از تجهیزات مصون بس برای مثال کمربند ایمنی استفاده کنند. بر طبق قانون، افراد بالای سه سال در زمان نشستن روی چوکی های دارای

نکات مهمی که والدین باید به خاطر داشته باشند!

- شرایط ایستگاه های محل رفت و آمد اطفال چیست؟ آیا باید از سرک عبور کنند؟
- سرعت ترافیکی محلی که اطفال در آن منتظر می مانند چقدر است؟
- آیا همه اطفال بر روی چوکی های دارای کمربند ایمنی می نشینند؟
- آیا امکان استفاده از چوکی های تقویتی برای اطفال خرد تر وجود دارد؟
- آیا طفل از کمربند ایمنی موتر سرویس استفاده می کند؟ آیا دربور بستن کمربند ایمنی را به آن ها یادآوری می کند؟
- آیا دربور با سرعت مناسب حرکت می کند؟
- آیا واسطه نقلیه مکتب مجهز به سیستم جلوگیری از حرکت در صورت مست بودن دربور (breathlaser) است؟

کلاه ایمنی

سر انسان بسیار حساس است و حتی ضربه های خرد ممکن است منجر به تکلیف های مغزی در انسان شوند. تکلیف های جمجمه جدی ترین نوع تکلیف ها محسوب می شوند؛ و به خصوص بر بایسکل سوارانی که از کلاه ایمنی استفاده نمی کنند تأثیر می گذارد.

بر طبق قانون همه اطفال و نوجوانان زیر 15 سال باید در زمان بایسکل دوانی از کلاه ایمنی استفاده کنند. همه افراد بدون در نظر داشت از سنشان باید در زمان بایسکل دوانی از کلاه ایمنی استفاده کنند.

عمر مفید کلاه ایمنی بایسکل تا 10 سال است به شرط آن که ضربه شدیدی به آن وارد نشده باشد - در این صورت به طور عاجل باید تبدیل شود. کلاه ایمنی مناسب طفل خود را بخرید، نه کلاهی که بعد از کلان شدن او اندازه اش می شود.

در بسیاری از تصادفاتی که در آن بایسکل دوانان به سر خود آسیب رسانده اند، ضربه به پیشانی و شقیقه وارد شده است. به همین علت بسیار مهم است که کلاه ایمنی کاملاً اندازه سر باشد و پیشانی و پشت و فرق سر را بپوشاند. مطمئن شوید که علامت CE بالای کلاه ایمنی وجود داشته باشد.

در محل هایی که پیاده رو و خط بایسکل دوانی مشترک است عابران پیاده و بایسکل سواران در کدام قسمت باید حرکت کنند؟

در محل هایی که پیاده رو و خط بایسکل دوانی مشترک است عابران پیاده باید تا جای ممکن از طرف چپ تردد کنند، قسمی که بتوانند با بایسکل دوانان رو به رو تماس چشمی داشته باشند. این قانون در لایحه قانونی آمده است و ممکن است در سال 2018 تصویب شود. در حال حاضر طبق قوانین ترافیکی جاده ای سویدن عابران پیاده کنار سرک و یا وسط سرک باید تا جای ممکن از طرف چپ مسیر حرکت کنند.

بایسکل دوانان باید از طرف راست مسیر و در جهت حرکت دیگر افراد حرکت کنند.

پیاده روی.

روز به روز بر تعداد اطفال به خصوص خردترک هایی که با موتر به مکتب برده می شوند افزوده می شود. استفاده از موتر برای رساندن اطفال به مکتب باعث ایجاد ترافیک بیشتری در اطراف مکتب می شود و نگرانی والدین درباره مصونیت و امنیت اطفالشان تشدید می شود.

اختصاص دادن وقت کمتری به سپورت و همچنین کم تحرکی در مسیر رفت و آمد به مکتب باعث شده است تا تعداد اطفال چاق زیادتیر شود و بعضی از آن ها به شدت اضافه وزن پیدا کنند. اگر چه استفاده از موتر برای رساندن اطفال به مکتب با حسن نیت صورت می گیرد اما این کار می تواند تبدیل به مشکلی بحرانی شود. والدین اطفالشان را با موتر به مکتب می برند تا از زیر گرفته شدن آن ها ذریعه والدین دیگر جلوگیری کنند اما این کار آن ها منجر به ترافیک سنگین تر و ایجاد محیطی ناامن در اطراف مکتب می شود.

گروپ پیاده روی تا مکتب

یکی از راه هایی که می توان والدین بیشتری را تشویق به پیاده بردن فرزندانشان به مکتب کرد گروپ پیاده روی تا مکتب نام دارد. فامیل هایی که در مسیر مکتب زندگی می کنند هرکدام به نوبت دنبال بچه های همسایه های خود می روند. در این حالت اطفال هر روز با یکی از والدین پیاده رفت و آمد می کنند و شما می توانید در رساندن اطفال به مکتب نقش داشته باشید.

• نامه ای سرگشاده تهیه کنید و نظرات خود را

بنویسید. نامه را به نهاد مسئول ارسال کنید. نامه را پیگیری کنید و مطمئن شوید که به دست فرد مسئول رسیده است، و بفهمید که چی زمانی به آن ترتیب اثر داده خواهد شد.

نیازهای محیط ترافیکی فرزند خود را مطرح کنید

درباره موارد مرتبط با محیط ترافیکی که تمایل به بهبود آن ها دارید با همسایه های خود و یا والدین صنفی های فرزند خود صحبت کنید. به احتمال زیاد خواسته ها و دید شما نسبت به مسائل متفاوت است. در مورد چگونگی بهبود محیط ترافیکی برای همه افراد گفت و گو کنید.

- با هم در مسیر قدم بزنید و در مورد عملکرد محیط ترافیکی صحبت کنید. سند جمع کنید، پلان بکشید و از چیزهایی که مایل به درست کردنشان هستید عکس بگیرید. بسیار مهم است که اطفال را در بحث خود اشتراک دهید. آن ها می توانند نظرات بسیار مهمی درباره چیزهای که مایل به تغییر آن هستند و چیزهای ناخوشایند محیط ترافیکی ارائه دهند.
- مسئول سرک را پیدا کنید. اداره ترانسپورت سویدن، شاروالی، مالک ملک، تعاونی مسکن و با انجمن می توانند در این زمینه مسئول باشند.

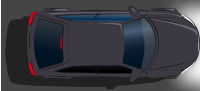
شب بین

استفاده از شب بین ها باعث می شود که مردم شما را بهتر ببینند و خطر وقوع تصادم کم شود. کاربرد شب بینها تنها محدود به سرک های تاریک خارج از شهر نیست. با وجود چراغ های سرک، مهم است که در ترافیک شهری از شب بین استفاده کنید. اکثر حوادث مربوط به عابران پیاده در مناطق شهری و با وجود چراغ های سرک اتفاق می افتد. احتمالاً یکی از علت های آن این است که بسیاری از عابران فکر می کنند که به راحتی دیده می شوند، در حالی که برای بسیاری از دریوران قابل دید نیستند. شب بینها در تاریکی و یا نور ضعیف وقتی که نور چراغ های جلوی موتر را جذب می کنند به خوبی قابل رویت هستند. شب بینها منعکس کننده نورهای قوی که به آن ها می رسند هستند. آن ها را تا حد مورد ضرورت پایین ببندید تا نور چراغ موتر را منعکس نکنند.

شب بینها باید از جهت های مختلف قابل دید باشند. اگر لباس تیره پوشیده اید، دریور با استفاده از نور دیم موتری خود می تواند شما را از فاصله 20 الی

30 متری تشخیص دهد، در حالی که در صورت پوشیدن لباس روشن این فاصله به 60 متر می رسد. با این حال بعضی از لباس های شب بین از فاصله 125 متری قابل تشخیص است.

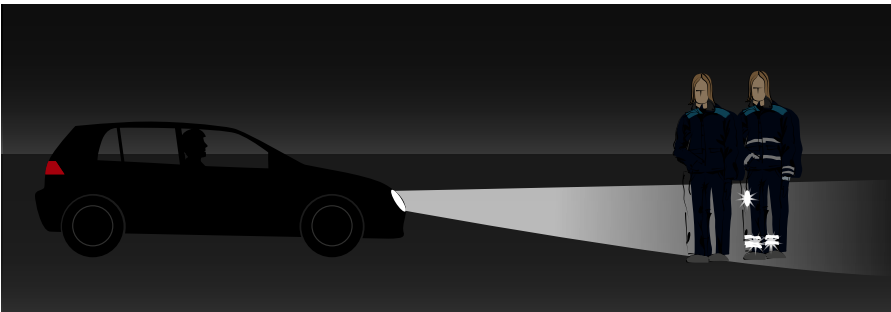
بسیاری از لباس های اطفال دارای شب بین هستند که به آن دوخته شده اند. به خاطر داشته باشید که بعد از چندین بار شست و شو، این مواد کهنه می شوند و خاصیت انعکاس نور آن ها کاهش می یابد. حتی شب بینهای جیبی هم بعد از مدتی به خاطر برخورد با کلید و اشیای دیگر خاصیت انعکاس نور خود را از دست می دهند. به همین علت است که باید به طور منظم شب بینها را تبدیل کنید.

30-20 متر

60 متر

125 متر

سامان های بازی سواری و هاوربورد.

سامان های بازی سواری

سامان های بازی سواری شامل سامان هایی هستند که سرعتهای بیش تر از 6 کیلومتر بر ساعت نیست (تقریباً برابر با سرعت راه رفتن).

اگر سامان بازی مجهز به ماشین است، ماشین آن الکتریکی است. سامان های بازی سواری برای اطفال تا سن 14 سال دیزاین شده است. اسکوتر و اسکیت بورد معروف ترین سامان های بازی سواری بیرون از خانه هستند.

اطفالی که از سامان های بازی سواری استفاده می کنند باید از همان قوانین عابران پیاده پیروی کنند؛ باید از پیاده رو و در صورت نبود پیاده رو از طرف چپ جاده حرکت کنند. به همین علت اطفالی که از این اسباب بازی ها استفاده می کنند باید تحت نظارت کلانترها قرار گیرند.

قوانین عابران پیاده در مورد افرادی که از اسکیت و سامان مثل این استفاده می کنند نیز صادق است. با این حال، در صورت ضرورت افرادی که سرعتهای از بقیه بیشتر است می توانند از طرف راست جاده حرکت کنند. اسکوتر مجهز به ماشین الکتریکی که سرعتهای بیشتر از 6 کیلومتر بر ساعت است جزء سامان های بازی سواری به حساب نمی آید و برای اطفال مناسب نیست.

هاوربورد

این سامان از بوردی متصل به دو چرخ و دارای یک ماشین الکتریکی تشکیل شده است که باید تعادل خود را بالای آن حفظ کنید. این بورد شبیه اسکیت بورد است، با این تفاوت که بالای آن رو به جلو می ایستید و آن را می دوانید. حداکثر سرعت آن 20 کیلومتر بر ساعت است.

هاوربورد نوعی بایسکل محسوب می شود به همین علت قوانین بایسکل دوانی برای هاوربورد نیز اعمال می شود. برای مثال، هاوربورد نیز باید مجهز به بریک و هارن باشد (نگه داشتن هارن در دست مانعی ندارد). از هاوربورد نیز در صورت امکان در خطوط بایسکل دوانی و در غیر این صورت در حاشیه سرک ها باید استفاده شود. اطفال زیر 15 سال باید از کلاه ایمنی استفاده کنند.

هاوربوردی که سرعتهای بیش تر از 20 کیلومتر در ساعت است تحت عنوان "دیگر وسایط نقلیه" قرار می گیرد و به این معنی است که نباید در ترافیک استفاده شود.

Shutterstock Dreams Come True's Tia

با انجمن های ما به تماس شوید

Blekinge: blekinge.ntf.se

Dalarna: dalarna.ntf.se

FyrBoDal: fyrbodan.ntf.se

Gotland: gotland.ntf.se

Gävleborg: gavleborg.ntf.se

Halland: halland.ntf.se

Jämtland: jamtland.ntf.se

Jönköping: jonkoping.ntf.se

Kalmar: kalmar.ntf.se

Kronoberg: kronoberg.ntf.se

Norrbottnen: norrbottnen.ntf.se

Skaraborg: skaraborg.ntf.se

Skåne: skane.ntf.se

Stockholm: stockholm.ntf.se

Sörmland: sormland.ntf.se

Uppsala: [uppsala.ntf.se](http:// uppsala.ntf.se)

Värmland: varmland.ntf.se

Väst: vast.ntf.se

Västerbotten: vasterbotten.ntf.se

Västernorrland: vasternorrland.ntf.se

Västmanland: vastmanland.ntf.se

Örebro: orebro.ntf.se

Östergötland: ostergotland.ntf.se

ترافیک ایمن